Robert Şerban

ELREJTŐZÖM

elrejtőzöm a templom nagyharangjában
és imádkozom hogy ne haljon meg senki ne legyen
ünnep
hogy ne duzzadjon meg hirtelen a folyó
és ne jöjjön tűzvész

elrejtőzöm
az érdes bronznak vetett háttal
a mozdulatlan gyilkos nyelvre szegzett tekintettel

a nagyharangban homály van
de érzem miként lüktet az enyémnél is rettenetesebb
magány

testem párája kicsapódik a bronznyelven
nedves lesz és sós
lassan megmozdul
mint eső által felélesztett halott

SZÍV KANCA

Ioan Flora emlékére

ahányszor elzsibbad balkezem
a szívemre gondolok
vajon megkap minden szükségest
nem kínzom túlságosan
cigarettával és kávéval,
a nőkkel akik többet akarnak mint amijük
valaha volt,
az élettel mely káros az egészségre

a kérdések elszállnak sorra
egyedül maradok végül
kezemet egyre kevésbé érzem
a szívemet annál inkább

megérint
a félelemmel együtt
jobb kezem
ujjai fel-le mozognak
hol görcsösen hol lazábban
megfeszülnek, ellazulnak
tehetetlen bőrömön
húsomon csontjaimon

olyan mintha testem egyik fele
a másikat bátorítaná
mintha szív nélküli egyik felem
menedéket nyújtana lelkemnek

HÁZIMOZI

otthonomban
magányosan, vagy egy nő
társaságában filmet nézve
néha elsírom magam

tudom
hülye vagyok és hülyeségem
érzelmeket ébreszt bennem
az életről és halálról szóló
legbanálisabb történet
is megfázásszerű
könnyezést és orrfolyást okoz.

a nők mindig ugyanúgy reagálnak
ölbe vesznek
szívükhöz emelnek
megsimogatják fejem
néha letörlik könnyeim
melyik nő tudna ellenállni egy síró férfinak?

otthonomban,
életről és halálról szóló
filmek közben
sírok és kefélek

BALÁZS F. Attila fordításai